

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2T/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010078
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5319010078.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V P. X.
H.

E. súd C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.10.2021 samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou takto

rozhodol:

Obžalovaný Š. O. Y. T. D. J. W. B. I. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom Č.Y. - F. XXXX, okres Č., samostatne hospodáriaci roľník,

je vinný, že

dňa 19.10.2017 v čase okolo 16:15 h v Č., časť F. J. F., okres Č., na voľne prístupnej parcele I. XXXX, po predchádzajúcom spore o hranice parcely, sotil rukou do prednej časti tela oproti stojaceho Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, Y. Š. následkom tohto sotenia spadol zo stoja smerom dozadu na chrbát a hlavu a hlavou sa udrel o zem, pričom utrpel zranenia: zakrvácanie do podlebnicového priestoru nad ľavou pologuľou mozgu - akútny subdurálny hematóm a pomliaždenie záhlavnej oblasti hlavy bez porušenia integrity kože a viditeľného poranenia na koži, na následky ktorých zranení dňa 29.11.2017 zomrel,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal taký čin na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l

prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písm. b) Trestného zákona
s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodenej - Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX, XXX XX Č., škodu vo výške 10.497,25 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX, XXX XX Č. so zvyškom nároku o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu Žilina, sp.zn. 1To 9/2021 zo dňa 27.04.2021, bol podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušený rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T 24/2019-262 zo dňa 28.09.2020 a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátená Okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, osobitne s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa a zvukovou nahrávkou z hlavného pojednávania zo dňa 28.09.2020, na ktorom bol napadnutý rozsudok vyhlásený, krajský súd zistil, že samosudkyňa súdu prvého stupňa pri vyhlasovaní rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2020, nepostupovala dôsledne v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 171 ods. 2 Tr. por., keď napadnutý rozsudok na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2020 nevyhlásila v úplnom znení tak, ako je obsiahnutý v zápisnici o hlavnom pojednávaní, v dôsledku čoho je napadnutý rozsudok pre krajský súd nepreskúmateľný. Slová „úplné znenie výroku tak, ako bol odhlasovaný“ sa na prvý pohľad síce javia, že takúto povinnosť má len predseda senátu po porade o hlasovaní, ale takúto povinnosť treba analogicky vzťahovať aj na samosudcu, ktorý okolnosti v zmysle § 169 ods. 1 písm. a) - písm. i) Tr. por. posudzuje sám. Porovnaním zvukovej nahrávky vyhlásenia rozsudku samosudkyňou súdu prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2020 s obsahom zápisnice o hlavnom pojednávaní, krajský súd zistil, že samosudkyňa súdu prvého stupňa pri vyhlasovaní rozsudku na hlavnom pojednávaní, niektoré údaje v rozsudku uviedla odlišne od toho ako sú uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní a niektoré časti a vyhlásenie rozsudku vôbec neprečítala. Obsahom zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.09.2020 je síce rozsudok v znení zhodnom s písomným vyhotovením rozsudku, avšak rozsudok obsiahnutý v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.09.2020 a písomné vyhotovenie rozsudku nekorešponduje s tým, ako bol rozsudok vyhlásený samosudkyňou súdu prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2020. Zo zvukovej nahrávky z hlavného pojednávania zo dňa 28.09.2020 vyplýva, že samosudkyňa okresného súdu pri vyhlasovaní výroku rozsudku uviedla doslova: „Obžalovaný Š. O. je vinný v celom rozsahu obžaloby Okresnej prokuratúry Čadca, Pv 754/17/5502-27 z 21.02.20219, za to sa odsudzuje: podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Obžalovaný je podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinný nahradiť poškodenej Y. Š. jej škodu vo výške 10.497,25 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú Y. Š. so zvyškom nároku odkazuje na civilný proces.“ Konkrétne teda samosudkyňa na hlavnom pojednávaní zo dňa 28.09.2020 neprečítala osobné údaje obžalovaného (okrem jeho mena a priezviska), neprečítala skutkovú vetu, neprečítala právnu vetu, neprečítala právnu kvalifikáciu skutku, nepresne prečítala výrok o treste, kde neprečítala niektoré paragrafy trestného zákona, a tak isto nepresne prečítala aj výrok o náhrade škody, kde najmä neuviedla identifikačné údaje poškodenej. Zároveň krajský súd dáva do pozornosti, že vyhlásený výrok o vine, tak ako je obsiahnutý v zápisnici o hlavnom pojednávaní neobsahoval dátum narodenia obžalovaného, ako to požaduje ustanovenie § 163 ods. 2 Tr. por. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd nemal inú možnosť len zrušiť napadnutý rozsudok z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a uložiť súdu prvého stupňa, aby v predmetnej veci znova konal a rozhodol. Krajský súd nemohol reparaovať rozhodnutie súdu prvého stupňa, preskúmať napadnutý rozsudok a po splnení prieskumnej povinnosti rozhodnúť, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný z dôvodu, že tento nebol na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2020 samosudkyňou vyhlásený tak, ako je uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.09.2020 (pričom súčasne ani písomné vyhotovenie rozsudku po obsahovej stránke nezodpovedá tomu, ako bol rozsudok samosudkyňou súdu prvého stupňa v skutočnosti vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2020). V rámci ďalšieho postupu súdu prvého stupňa bude preto potrebné, aby samosudkyňa napadnutý rozsudok vyhlásila totožne s tým, ako je uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní, a teda postupovala dôsledne v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 171 ods. 2 Tr. por.

Po vrátení veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, je prvostupňový súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vyslovený v otázkach procesného aj hmotného práva. Súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, pokiaľ zmenou skutkových zistení na novom hlavnom pojednávaní nestratili svoj pôvodný skutkový podklad. Okrem dôkazov a úkonov, ktoré nariadil odvolací súd, súd prvého stupňa je povinný vykonať aj ďalšie dôkazy a úkony, vykonanie ktorých vyplynulo z uvedeného dokazovania a sú potrebné pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.10.2021 vykonal súd doplnenie dokazovania prečítaním listinných dôkazov, a to odpisu registra trestov GP SR, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti dvakrát právoplatne odsúdený, v oboch veciach sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy to bolo rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T 6/93 zo dňa 15.02.1993, v ktorej veci bol odsúdený pre trestný čin podľa § 247 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov so skúšobnou dobou do 15.02.1995. Z oboznámenej správy Mestského úradu Čadca zo dňa 08.09.2021, bolo zistené, že obžalovaný za posledných päť rokov sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dňa 19.09.2019, za čo mu bola uložená Mestskou políciou Čadca bloková pokuta 10,- € a zo správy MV SR, OR PZ Čadca, OPP, OO PZ Čadca zo dňa 08.09.2021 vyplýva, že obžalovaný po 21.02.2019 nemá zaznamenaný žiadny trestný čin, dopustil sa priestupku dňa 19.09.2019 porušením § 22 Zákona č. 372/1990 Z.z.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z dokazovania, ktoré bolo doposiaľ vykonané. Súd prvého stupňa je po vrátení vecí, okrem úkonov a doplnení nariadených odvolacím súdom, povinný vykonať vždy celé hlavné pojednávanie znova, teda opakovať aj všetky úkony vykonané na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní. Potrebný rozsah nového prejednávania veci však nebude vyžadovať opakovanie všetkých úkonov vykonávaných na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, bude to tak vtedy, keď po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vec bude znova prejednaná v tom istom zložení a pri dodržaní zásady bezprostrednosti, teda že od prechádzajúceho hlavného pojednávania neuplynul dlhší čas, takže súd má možnosť rozhodovať na základe bezprostredných dojmov z predchádzajúceho hlavného pojednávania ním vykonaného a ďalšie dôkazy buď netreba vôbec vykonať alebo po doplnení nariadenom odvolacím súdom netreba opakovať dôkazy už predtým vykonané a ani procesné strany v ďalšom konaní neuplatňujú také námietky alebo skutočnosti rozhodujúce pre zistenie skutočného stavu veci a pre uplatnenie práva na obhajobu, pre ktoré by bolo treba už vykonané dôkazy znova opakovať. S poukazom na dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie prvého stupňa zrušené, súd teda dokazovanie doplnil iba aktuálnymi správami o povesti a registra trestov GP SR a pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy dokazovanie vykonané doposiaľ.

Obžalovaný Š. O. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Ďalej na svoju obhajobu uviedol, že skutok dňa 19.10. nie je pravdou, nie je pravda, čo je uvedené v obžalobe. On sa pána Š. ani nedotkol, nakoľko stáli k sebe čelami vo vzdialenosti 1,5 - 2 metre. On ho chcel svojou rukou chytiť za blúzu a chcel ho vyviešť z jeho pozemku, na ktorom stál, na jeho pozemok. Ako natiahol ruku, Š. sa asi zľakol, chcel dozadu cúvnuť, prevrátil sa horeznačky, spadli mu okuliare, keď dopadol na zem a spadla mu aj čiapka z hlavy. Potom si sadol na bok, kľakol na kolená, nasadil si okuliare, šiltovku a postavil sa. Potom prišla pre neho manželka a odvieďla ho do záhrady. On stále stál na mieste, nič nerobil. Pán Š. mal na nohách obuté poltopánky, vzadu mal päťu zlomenú, akoby mal sandále, tak sa to okolo domu nosieva. Keď sa po Š. natiahol, tak vtedy spadol dozadu na zem, spadol dozadu horeznačky, ako ležal, tak sa prevrátil na bok a dal sa na kolená. Pán Š. neurobil žiadny krok dozadu, iba sa prevrátil horeznačky. Manželka odvádzala Š. tak, že ho chytila pod pazuchy, či za blúzu, chôdzu mal normálnu. Nevidel, že by mal nejaké problémy. Manželka ho skôr ťahala odtiaľ z jeho pozemku, akoby ho podopierala. On zotrval na tom mieste, na ktorom došlo k pádu, pokiaľ oni neboli na svojom pozemku. Keď prekročili hranicu pozemkov, odišiel. Zostali vonku na záhrade, nešli do domu. V priebehu toho dňa nevidel, že by pán Š. spadol, alebo bol napadnutý, okrem tohto prejednávaneho pádu. Ale asi dva-tri týždne pred týmto skutkom, spadol vo svojej záhrade, a to tak, že sa nemohol dvihnúť. Sused ho videl, preskočil cez plot a postavil ho. On toto nevidel, povedal mu to sused F.. K odstráneniu rozporu medzi výpoveďou v prípravnom konaní, kedy uviedol: „za oblečenie som ho však nechtyl, Š. začal v tom momente cúvať a asi po pol kroku sa prevrátil dozadu“, uviedol, že Š. dal krok dozadu. Zrejme si to nejakou nevedomou, že on tú nohu šúchal, že čo je krok, on to usúdil z toho, že ten krok dozadu dal, a potom sa prevrátil

horeznačky. Poškodeného poznal 15 rokov. Poznal ho aj predtým. Je z tej dediny. Vie, že mal okolo 70 rokov, aj viac. Posledný pol rok, či rok bol chorľavý, väčšinou bol v nemocnici, predtým si chodieval sám chystať drevo. Posledný rok sedával na lavičke, doma nič nerobil, nekopával, chodil sám, bez paličky. Bol to sused cez pozemok, cez potôčik. Nešlo o priameho suseda, vzťahy mali normálne. Počas doby, keď vymeriavali s geodetom, poškodený nebol celý čas pri ňom, stál vo svojej záhrade. Celú dobu sledoval prácu geodeta. Potom, keď boli asi 50 metrov na jeho pozemku, tak si všimol lietať kolíky, ktoré predtým zabil do zeme geodet. Vrátil sa naspäť, kde boli kolíky a snažil sa ich dať naspäť. Poškodenému povedal, nech ide na svoj pozemok a potom došlo k incidentu. Pani Š. stála počas incidentu vo svojej záhrade, ktorá bola vo vzdialenosti asi 15 metrov od nich a mohla odtiaľ na nich vidieť, medzi nimi bol len plot. Videl, že je na záhrade, stála a pozerala ako orajú záhradu. Bola ku nim otočená bokom. Na otázku, čo chcel dosiahnuť tým, keď chcel chytiť pána Š. za oblečenie a odprevadiť ho na jeho pozemok, keď pozemky neboli oplotené, uviedol, že to chcel kvôli tomu, aby poškodený išiel na svoj pozemok a nevyhadzoval tie kolíky, lebo on platil geodeta, nie poškodený. Poškodeného požiadal, aby odišiel a poškodený tam zostal stáť, na základe toho ho chcel „vyprevadiť“. Nevie o žiadnom svedkovi, ktorý videl to, čo sa medzi nimi stalo. V oblasti, kde mal poškodený spadnúť, bol trávnik, nie rovina, taký prirodzene hrboľatý terén. Nevšimol si, že by poškodený zakopol o nejaký kameň alebo iný predmet. Medzitým, čo chcel chytiť pána Š. za blúzu a tým, čo pán Š.E. spadol, uplynulo cca 5 minút, teda bola to chvíľa, možno minúta. On ho chcel chytiť a on v tej chvíli spadol, dopadol na zem, horeznačky, zrejme aj hlavou, lebo mu spadla čiapka. On teda stál, natiahol ruku a v tom poškodený dal krok dozadu a spadol. Na otázku, čo sa odohrávalo pri kolíkoch uviedol, že tam prišiel, dával kolíky tam, kde boli. On ich dával naspäť na jednej strane a poškodený ich na druhej strane vyťahoval. Kričal na poškodeného, nech to nevyhadzuje. Boli od seba asi dvadsať metrov. Poškodený prichádzal takto smerom ku nemu a zhruba v polovici záhrady sa stal incident. Poškodený vytiahol asi šesť kolíkov, robil to z dôvodu, že nesúhlasil s hranicou, ako bola vytýčená.

Svedkyňa poškodená Y. Š. na hlavnom pojednávaní uviedla, že stála vo svojej záhrade, bolo to asi tri metre od nej, kde stál obžalovaný s jej nebohým manželom oproti sebe tvárou v tvár. Boli od seba vzdialení asi jeden až jeden a pol metra. Pozrela sa, ako išiel geodet už preč. Videla, že sa spolu rozprávali obžalovaný a jej manžel o tom pozemku. Jej manžel bol trocha hluchý, tak rozprával hlasnejšie. Rozprávali sa o pozemku, ale až tak to nepočula, lebo sa obzerala raz na jednu stranu, raz na druhú stranu. Nevidela žiadny fyzický kontakt medzi jej manželom a obžalovaným, len sa obzerala a jej manžel už bol na zemi, bol hore hlavou, kvapku na ľavej strane, okuliare mal spadnuté, čiapku mal spadnutú dozadu. Nevidela ako spadol, videla ho už len na zemi ležať. Obžalovaný odišiel preč, keď bol jej manžel spadnutý. Videla ho odchádzať. Dvíhala manžela, okuliare mu držala v jej rukách. On ich na oči nedával, čiapku si dal sám, keď už bol zdvihnutý a bola pri ňom. Potom išli pomaly domov a kým prišli ku domu, jej asi trikrát povedal: „ja si to s tou k... vybavím, čo ma má on štúrať na mojom pozemku“. Ona to pochopila tak, to štúrenie, že obžalovaný musel jej manžela štúriť, keď spadol horeznačky. Štúrenie znamená, že ho sotil. Potom išli domov, ešte išli do pivnice, kde sa vyzliekol. Nechal tam aj topánky, mal obuté celé boty, nemal zahnuté topánky na päte, ako uviedol obžalovaný. Jej manžel nemal problémy s chôdzou, stále robil, pomáhal, kopal. Nebola svedkom toho, že by sa niekedy zakopol. Pokiaľ ide o pád, ktorý spomínal obžalovaný, ktorého svedkom bol F., tak je pravdou, že manžel vtedy spadol. Mal obuté celé topánky na šnurovanie a pristúpil si šnurovačku, ktorú mal rozviazanú a spadol. Ona ten pád nevidela. Nevšimla si, že by v predmetný deň mal manžel rozviazané šnurovačky, keby ich mal rozviazané, asi by na nich pripadol. Keď potom išli z pivnice, už sa tak motkal a v kuchyni si ľahol a zasa hovoril to o tom štúrení. Nechala ho tak a išla von, keď jej orali. Okolo siedmej-ôsmej hodiny začal manžel zvracať, prišla dcéra z roboty a pýtala sa otca, že čo mu je. On povedal, že ho O. štúril. Dcéra býva s nimi v dome, volá sa W. Š.. Okolo 21:00 - 22:00 hod. začal strašne kričať na hlavu, že ho bolí hlava, strašne jojčal. Volala záchranku, prišli, pozreli sa na neho a okamžite ho zobrali do nemocnice. Na druhý deň prišla za ním do nemocnice, povedali jej, že je vo vážnom stave, že čo robil. S manželom už v nemocnici nekomunikovala, len pozeral. Stav bol stále horší, volala aj políciu, prišli aj oni za manželom, ale už sa s ním nerozprávali. Volala ich kvôli O., že sotil manžela. Manžel potom 29.11.2017 zomrel. Celú dobu bol už len v nemocnici, bol po operácii hlavy, no nepomohlo. O tejto udalosti sa s obžalovaným nerozprávala. Obžalovaný sa jej na manžela nepýtal. Keď dvíhala manžela zo zeme, obžalovaný tam vôbec nebol. Jej manžel mal oblečený prešivák hrubší na zips. Keď ležal na zemi, všimla si, že tú bundu mal vytiahnutú vyššie nad pásom a vpredu na hrudi mal túto bundu pokrčenú, akoby ho v tej oblasti niekto chytil. Oblečené mal montérky a obuté celé boty na šnurovanie. V mieste, kde spadol, bola väčšia tráva, až také hrboľaté to nebolo. Nevidela, že by tam bol nejaký predmet, o ktorý by zakopol, oni to tam kosievajú. Pozemok, kde manžel spadol, bol ich. Počas celého skutku bola pri jej manželovi a obžalovanom. Jej

manžel vytrhol jeden kolík tam, kde spolu stáli s obžalovaným. Ostatné kolíky vytrhávala ona. Videla, že jej manžel má kolík už v ruke, nevidela, ako ho vytrhol. Jej manžel užíval lieky na riedenie krvi, lieky na cievy a srdce. Mal prekonaný slabý infarkt v poslednom roku pred udalosťou. K uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedla, že celá udalosť jej strašne zle urobila na zdraví, má zdravotné problémy, chodí po rôznych vyšetreniach. S manželom žili v spoločnej domácnosti, žila s nimi aj dcéra. Manžel dovtedy všetko robil v záhrade, teraz si to musia robiť samé a pýtať si na pomoc iných ľudí. Dcéra z toho dostala taký šok, že jej vypadávali celé chumáče vlasov, asi to bolo psychického pôvodu. Manžel mal 78 rokov, keď zomrel. Boli spolu manželka od roku 1964, mali spolu dve deti, syn im zomrel, zostala im dcéra, ktorá je slobodná má 51 rokov. Tým, že manžel zomrel, je na tom aj finančne škodná, dostáva vdovský dôchodok okolo 120-130 €. Predtým mal dôchodok cca 450,- €. S dcérou to finančne zvládajú.

Svedok O. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu Y. Š. spolu s manželom Y. Š. zavolali, či by im neprišiel porať. Presný dátum si nepamätá, bolo to zhruba na jeseň 2017. V uvedený deň boli so synom orať na záhrade u Š.. Od Š. nejakú pomoc nepotrebovali. Y. Š.E. a jej manžel boli na záhrade, pozerali sa na nich. Pri oraní sa plne venoval oraníu a vedeniu traktora, musel si sledovať stopu traktora, aby krivo nepooral, a aby traktor viedol správnym smerom. Spomína si, že počas toho, ako išiel traktorom zhora dole, teda v smere od chalupy k potoku, resp. k oploteniu, za ktorým je potok, zaznamenal, že za potokom, ktorý je až za oplotením pozemku Š., je pán Š. O. s nejakým chlapom. Nevšimol si, čo tam robili. Potom si spomína, že videl, ako Š. aj Š. stoja pri plote, boli tam určite traja, teda manželka Š. a O.. Či tam bol ešte niekto, si nespomína. Spoločne stáli pri plote, Š. vo svojej záhrade pred plotom, O. za plotom na trávnom priestranstve, ale presné miesto si už nespomína, ani vzdialenosť medzi nimi, ale bol medzi nimi plot. Nedalo sa nevidieť, že manželka Š. a obžalovaný sa medzi sebou hašteria, akoby sa hádali. Hádali sa asi o pozemky. Videl, ako ide Š. domov, mal pocit, že išla pre doklady. Otočil traktor a išiel orať smerom k chalupe, teda nevidel, čo sa mu deje za chrbtom. Keď sa vracal smerom dole, videl, ako Y. Š. vstáva zo zeme. Š. tam ešte nebola. Š. bol v tomto čase už za plotom, teda akoby von zo záhrady a O. bol od neho, podľa neho, na vzdialenosť cca tri kroky, alebo aj viac ako tri kroky. Nebol tesne pri ňom. Nevidel, akým spôsobom sa Y. Š. dostal na zem. Videl ho iba vstávať. Miesto, kde vstával Š. bolo za plotom, vedľa hnojiska, od bránky pri pohľade z dvora, bolo toto miesto vpravo, bránka sa podľa dokumentácie otvára vľavo. Š.Ý. bol viac na pravú stranu pred plotom za hnojiskom. Miesto teda bolo v priestore medzi bránkou a priestorom hnojiska. Bolo to za plotom von zo záhrady. Nevie popísať polohu, v akej stával. Otočil sa traktorom a pokračoval v oraní. Nemal pocit, že Š. potrebuje pomoc pri vstávaní, tak pokračovali. Nespomína si, či Š. pri vstávaní mal čiapku a okuliare. Nevie, v ktorom čase sa na miesto dostavila Š., ale videl, ako manželka brala pod rameno a išla s ním smerom k domu. Doorali a išli preč od Š., smerom domov. Nemyslel si, že by bol Š. nejako veľmi zranený. Vie, že v tom čase bol taký slabší po zdravotnej stránke, bolo na ňom vidieť, že nie je pri sile. Oral pri ňom často, kedysi bol čipernejší, ale teraz už bolo zrejmé, že už tak nevládze chodiť, skôr aj často oddychoval. K osobe O. by vedel povedať, že nemá pocit, že by mal s ním nejaký problém. Vníma ho ako normálneho človeka. Nevidel, že by O. bol blízko Š. asi na vzdialenosť do jedného metra. Keď ho videl prvýkrát, bol ďaleko, až pri rieke, keď ho videl druhýkrát, tak bol od Š. cca 3 kroky a viac a Š. vstával zo zeme. Nevidel, že by O. sotil Š. na zem. Počas oranania videl Š. na zemi jedenkrát, ako popísal, keď vstával zo zeme. Nevidel, že by Š. alebo Š. vytrhávali zo zeme kolík. Keď Š. ležal na zemi, O. bol od neho asi tri kroky, či tri metre. Š. na zemi ani nevidel ležať, videl ho, keď sa dvíhal. Bol na zemi, kľačal na kolenách a dvíhal sa zo zeme. Či obžalovaný zostal pri Š.E., alebo odišiel, nevie, pretože sa točili na traktore. Toto videl zo vzdialenosti asi 6-7 metrov. On sa so Š. potom nerozprával, keď ho viedla domov manželka a tiež sa nerozprával už ani s jeho manželkou. Doorali a odišli preč. Nevie, čo sa vlastne medzi nimi stalo. Keď videl dvíhať sa zo zeme pána Š., momentálne vtedy tam pani Š. nebola a keď sa otočili traktorom, vtedy ju tam už videl. Nevie, kde predtým stála.

Svedok U. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že im rodinná známa Y. Š. zavolala porať záhradu. Robia to často, skoro pravidelne, tak išli aj na jeseň 2017. Presný dátum nevie, je možné, že to bolo v októbri. Mohlo byť okolo 17:00 hod. Doma majú malotraktor, s ktorým orú. Práce vykonávajú tak, že otec O. Q. jazdí ako vodič a on obsluhuje pluh za traktorom. On s otcom orali. Manželka Š.Í boli tiež na záhrade. Pozerali na nich, ale nepomáhali im. Y. Š. už bol slabší. Posledných päť rokov už vládol menej a menej. V čase skutku už aj posedával, padal na zem. Toto má z počutia. Počas oranania videl spoza traktora dve osoby, ešte za potokom, ktorý je za oplotením záhrady. Bol tam Š.S. O., druhého muža nepozná. Mali so sebou zariadenie, akoby vymeriavali pozemok. Nevenoval im pozornosť, venoval sa oraníu. Prácu neprerušili, robili stále. V istom momente zaznamenal, že pani Š. išla smerom k oploteniu pri potoku. Nevie, kedy to presne bolo. Spomína si, že videl ako následne pri plote stáli manželka Š. a

pán O., pričom mu to prišlo ako slovná hádka. Traktor hučal, nepočul o čom sa hádali, alebo čo riešili. Š. stáli v záhrade pri plote a O. za plotom na takom malom pozemku, plot bol medzi nimi. Kde bol v tom momente geodet, nevie. Spomína si, že Š. išla smerom domov, akoby pre doklady. Kde bol v tom čase Š., uviesť nevie. Je to už rok, marí sa mu, že sa motal okolo nich, kde orali. Keď išli v smere od domu k potoku, teda k plotu, videl ako Š. sa nachádza pri O. za oplotením. Šotkovská išla smerom domov a zrazu videl Š. pri O. za plotom, teda musel k nemu vyjsť zo záhrady. Vyzeralo to tak, akoby Š. išiel ku O. a zo zeme mu vytrhol kolík. O. bol blízko neho, podľa neho tak tri kroky. Š. bol v tom čase chrbtom k plotu. O. oproti nemu. Venoval sa oraniu a po krátkom čase videl, ako Š. vstáva zo zeme. V tom čase mohol byť O. od neho asi tak meter, či dva. Túto situáciu videl z polovice záhrady Š., odhadom cca 50 metrov. Vo výhlade mu bránila vysoká tráva pri plote, vyšší plot a hnojisko. Pred ním bol ešte traktor, ktorý viedol otec. Videl to len popri oraní, nesledoval to detailne. Príčinu pádu nevidel, ani samotný pád nevidel. Keď Š. vstával zo zeme, O. bol od neho cca dva metre. Š. vstával zo zeme sám. Nespomína si, či si dával na hlavu čiapku alebo ju mal na hlave, je to už dávno. Potom urobil pár krokov, nikto pri ňom nestál, otočil sa a išiel k bránke, kedy videl, že Š. znova spadol na zem. Tento druhý pád by popísal ako pád dopredu. Má pocit, že pod druhom páde prišla ku Š. manželka, ktorá ho odvieďla k domu. Miesto, kde sa Š. dvíhal prvýkrát je asi na mieste označenom na fotke č. 12 v pozícii, kde stojí O., bolo to medzi bránkou a hnojiskom. Od tohto miesta kráčal Š. k bránke a vtedy spadol druhýkrát dopredu, niekde na úrovni bránky. Nevidel, že by O. držal za oblečenie Š.M., alebo že by ho otáčal. Podľa neho, vždy, keď to on videl, tak O. bol neho dosť ďaleko, vždy viac ako jeden meter aj viac. Počas orania nevidel, že by niekto z rodiny Š.E. vytrhával kolíky na označenie pozemku. Vyznelo mu to tak, že O. a Š. mali spor o hranici pozemku. On so Š. O. nikdy žiadny problém nemal, nepočul o žiadnych sporoch O. so susedmi. Predtým, ako videl vstávať poškodeného zo zeme a pani Š. išla pre nejaké papiere, poškodený išiel a vytrhol kolík zo zeme. Obžalovaný išiel ku poškodenému a potom už videl, ako poškodený Š. vstáva o zeme. Š. išiel smerom ku bránke a videl ho prikopnúť ešte raz na zem. Nevšimol si ako spadol, vtedy bol ešte sám. Potom išiel Š. smerom ku chalupe do bránky, potom prišla pani Š., zobrala ho a posadila ho na dosky, ktoré mali pri chalupe. Nevie, ako sa pán Š. dostal na zem. Zo strany obžalovaného nevidel žiadny dotyk, ani sotenie na poškodeného. U udalosti sa s nikým nerozprával.

Svedok Š. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 19.10.2017 v poobedných hodinách bol vymeriavať pozemok - parcelu pre pána O. v meste Č., časť F.. Pán O. mal geometrický plán a chcel priamo v teréne vyznačiť hranice svojich parciel. Na základe tohto geometrického plánu priamo na mieste, za pomoci GPS stanice, vymeriavali presné body, kde je hranica pozemku a on zároveň zatĺkal kolíky tam, kde je hranica pozemku, ktorá súhlasila s právnym stavom. Prichádzali zospodu smerom k potoku, aj za potok a potom po hranici plota vyznačili hranice pozemku. Všimol si, že zo záhrady za plotom, prišiel k ním starší pán aj staršia pani -Š., nakoľko už aj v minulosti im tiež vymeriaval pozemky. Pýtali sa, čo sa deje. On ich oboznámil, že pán O. ho požiadal o vytýčenie hranice pozemkov, tak to vytyčuje. Pani Š. namietala, že to nemôže byť pozemok pána O., ale že je to jej pozemok až po potok. Oboznámil ju, že vytyčuje aktuálny právny stav podľa aktuálnej mapy z katastrálneho úradu, kde je zrejme, že tento pozemok za potokom patrí O.. Ak s tým nesúhlasí, nech si to overí. Š. a Š. stáli za plotom, v podstate na svojom pozemku a pozerali sa smerom k potoku. On na vyznačenej hranici nabil kolíky a išli s O. preč, vymeriavať iným smerom. Od miesta, kde stáli manželka Š., prešiel už asi 200 metrov, boli pri takom vysokom plote, kde mu O. hovoril, že pán Š. vyhadzuje kolíky, on mu povedal, že nech to nechá tak, že nabijú sa nové a znova vytyčia, ale on išiel znova na miesto, kde sa kolíky vyhadzali, teda k plotu, kde stáli manželka Š.. On zostal stáť na mieste, kde bol predtým a pokračoval ďalej vo vymeriavaní podľa GPS stanice. Vôbec sa nepozeral smerom kam išiel O., tak nevie uviesť, aký incident sa tam stal. Po krátkom čase sa vrátil pán O. a hovoril mu, že pán Š. spadol sám na zem a tiež uviedol, že ho pani Š.á obvinila, že sotil jej manžela. O. mu povedal, že on Š. nesotil. Nepozeral sa na to miesto, kde boli oni, robil si svoju prácu, už sa stmievalo, chcel to rýchlo urobiť. Nevie skutočne vypovedať, čo sa na mieste stalo. Nezaznamenal žiadne nadávky ani na jeho osobu, ani na O.. Keď sa O. vrátil ku nemu, tak dokončili vytyčovanie po celej parcele a išli preč. Vytýčili hranice pozemkov aj s inými susedmi na ich pozemkoch a nebol problém. Na druhý deň mu telefonovala pani Š. a hovorila mu, že už domeral, že ho dá na inšpekciu. Povedal jej, že ak má pochybnosť, že zle meral, nech si dá sama zamerať hranice iným geodetom. Nespomína si, či mu hovorila o zdravotnom stave jej manžela. Stále čosi hovorila, on hovor ukončil. Obžalovaný sa mu o skutku nevyjadroval. Ani nevedel, že pán Š. zomrel. Dozvedel sa to, až keď bol na výsluchu na polícii. Pozemok, ktorý vytyčoval, je vo vlastníctve pána O.a. Vie, že je tam problém s hranicou. Ešte v čase, keď nepoznal obžalovaného, vytyčoval pozemok pani Š. a upozornil ju, že má niečo prihradené k svojmu pozemku a musí si to vyriešiť s vlastníkom pozemku.

Svedkyňa W. Š. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s otcom mali taký zvyk, že keď prišla z roboty domov, mali uvarenú kávu a spolu si ju vypili. Keď vtedy prišla domov, otec ležal na váľande, bol nahneváný a nasrdený. Pýtala sa ho, že či káva nebude. Povedal, že boli na vonku a O. im chcel zobrať pozemok a vtedy ho sotil. Ona tú kávu urobila a potom si to pomaličky preberali. Otec sa postavil a chcel si to ísť ešte s obžalovaným vybaviť. Ona ho zadržala a on to potom začal rozoberať. Stále sa držal za hlavu a ani kávu nedopil. Bolo mu zle, stále nadával, že si to s ním vybaví a chytal sa za hlavu. Rozoberal to, že pán O. bol na ich pozemku a hovoril, že ho chytil za oblečenie v oblasti hrudníka. Aj jej to ukazoval a potom ho následne sotil, pričom v oblasti hrudníka ho držal oboma rukami. Povedal jej, že ho O. štúril smerom dozadu a on následne na to spadol. Otec jej povedal, že spadol dozadu, bližšie o páde nehovoril. Nepovedal, na ktorú oblasť spadol. Ona sa ho na to nepýtala. Otec jej to rozprával tak okolo šiestej hodiny podvečer, keď prišla domov z práce. Chytal sa za hlavu, nebolo mu dobre. Videla, že nie je vo svojej koži a potom začal zvracať. Hovoril, že ho bolí hlava, bol taký nesvoj. Sedel pri stole, kávu nedopil a potom si znova ľahol na váľandu. On ležal a ona odišla pozeráť televíziu. Potom z izby počula ako otec jojčí. Pozerala seriál Nebezpečné vzťahy, ktorý končí okolo deviatej hodiny, medzitým televízor aj prepínala. K otcovi sa vrátila do kuchyne, keď ho počula v kuchyni jojčať, mohlo byť vtedy medzi 20:00-21:00 hod., spýtala sa otca, že čo mu je, on stíchol. Ona odišla naspäť ku televízoru, znova ho počula jojčať. Išla za ním, už bol povracaný. S mamou zavolali záchranku. Nevolali ju hneď, ale asi za pol hodiny po tom, čo zvracal. Prišla záchranka, išli za otcom do kuchyne. Keď ho ošetrovali, nebola tam, boli tam len záchranári. Nevie, či tam bola mama. Záchranári chceli, aby dala otcovi deku, hľadala deku, nevedela, čo skôr robiť. Pohybovala sa aj po kuchyni, ale nevenovala pozornosť tomu, čo robia záchranári s otcom. Záchranári sa otca niečo pýtali, nevie čo, bola v strese. Otec v čase, keď tam boli záchranári, bol schopný komunikácie. Komunikoval s nimi. V kuchyni, okrem záchranárov, jej a otca, bola ešte mama. Keď záchranári otca odvážali, nevie, koľko bolo hodín, nevie, ako dlho sa u nich zdržali. Nehovorili im, čo je otcovi, len ho naložili a odviezli. Povedali, že ho vezú do KNSP Čadca s podozrením na otras mozgu. Mama išla za ním na druhý deň. Pri naložení otca do sanitky pomáhal jej krstný otec, ktorého volala ešte keď tam boli záchranári, aby prišiel pomôcť odviezť otca do sanitky. Pomohol ho iba naložiť na vozík. Nebol pri tom, keď bol otec ošetrovaný. V predmetný deň otec nemal viditeľné zranenia. Nepozerala, či mal v mieste, kde ho mal držať obžalovaný, nejaký hematóm. Vie, že v čase, keď sa skutok stal, mal otec oblečenú hrubú bundu a keď prišla domov, bol v košeli. Obžalovaný ho mal držať za hrubú bundu. Otec mal cukrovku. Užíval lieky od cukrovky. Užíval tabletky na riedenie krvi. Nekontrolovala, aké tabletky užíval. O predmetnom incidente, okrem rozhovoru počas kávy, sa s otcom už nerozprávala. V kuchyni, keď pili kávu, bola už len ona a otec. Mama bola vonku. Potom na druhý deň išla do nemocnice za otcom a neskôr sa s mamou rozprávala o tom, čo sa v predmetný deň u nich doma stalo. Mama povedala, že orali a O., že si zavolať geodeta a začal si do ich pozemku nabíjať kolíky. Mama jej povedala, že ho O. štúril. Mama bola vonku, keď sa oralo, bola pri tom incidente. Otec jej hovoril o tom štúrení.

Znalec MUDr. U. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bezprostrednou príčinou smrti poškodeného bolo kardiorespiračné zlyhanie, t.j. zlyhanie činnosti srdca a dýchania pri imobilizačnom syndróme so zápalom pľúc, zápalom dýchacích ciest, dekubitmi, ktoré sa vyvinú u imobilného pacienta s poruchou vedomia, po vnútrolebkovom poranení. Základnou poruchou zdravia v tomto prípade bolo teda vnútrolebkové poranenie a smrť Y. Š. nastala v priamej príčinnej súvislosti s týmto poranením. Na otázku, čo bolo príčinou vnútrolebkového poranenia uviedol, že k dispozícii mali tú časť spisu, ktorá obsahovala výpovede, z ktorých potom v nálezovej časti uvádzali jednotlivé zistenia. Čo bolo príčinou vnútrolebkového poranenia, k tomu spis ani nepotrebovali. Toto sa dalo určiť z nálezov, ktoré zistili pri pitve a z objektívnych lekárskeho nálezov uvádzaných v zdravotnej dokumentácii poškodeného. Z týchto nálezov vyplýva, že poranenie hlavy poškodeného vzniklo pádom na záhlavnú oblasť hlavy, pričom ustálili, že išlo o jeden pád. Čo sa týka kolorácie s údajmi uvádzanými v spisovom materiáli, k mechanizmu vzniku zraňovania sa vyjadrili aj k jednotlivým výpovediam, teda či zranenie mohlo vzniknúť tak, ako uvádzal obžalovaný O., resp. Y. Š.. Ich záver bol taký, že len z rozsahu a charakteru zistených poranení hlavy nie je možné z medicínskeho a znaleckého hľadiska, či pád, pri ktorom vznikli predmetné poranenia hlavy, bol alebo nebol zavinený inou osobou. Zo znaleckého hľadiska nebolo možné jednoznačne potvrdiť ani vylúčiť prípadné zavinenie pádu inou osobou. Vzhľadom na čas, ktorý ubehol od predmetného incidentu až po pitvu, nie je relevantné, či na hrudníku v čase pitvy boli alebo neboli nejaké poranenia, keď uvádza, že v čase pitvy na prednej ploche hrudníka poranenia neboli. Podstatné však je to, čo uviedli aj v znaleckom posudku, že pri prijatí menovaného do KNSP Čadca neboli opakovanými lekárske vyšetreniami popísané ani zistené žiadne takéto zranenia. Pokiaľ ide o zdravotný stav poškodeného Y. Š., možno povedať, že išlo o chronického pacienta trpiaceho mnohými

ochoreniami s chorobnými postihnutiami dôležitých orgánov. Vzhľadom na chorobný nález týkajúci sa ochorenia srdca a ciev, Y. Š. užíval lieky proti zrážanlivosti a na riedenie krvi. Účelom takejto liečby je zabrániť, aby sa krv zrážala a nevytvárali sa krvné zrazeniny - tromby, ktoré by mohli upchať drobné cievy, lebo keby tromby vznikli a upchali by drobné cievy, napr. v srdci alebo mozgu, došlo by k vzniku infarktov týchto orgánov, preto Y. Š. takúto liečbu užíval a užíva ju každý, kto trpí takými ochoreniami. Možným negatívnym následkom takejto liečby môžu byť aj vznik krvácaní, napr. pri menšom násilí, nakoľko zrážanlivosť krvi je týmito liekmi z časti ovplyvnená. Ku krvácaniu vzhľadom na mechanizmus zranenia by mohlo dôjsť aj bez ohľadu na to, či lieky bral alebo nebral. Majú za to, že pri ľuďoch, ktorí berú takúto liečbu, môže dôjsť ku krvácaniu väčšieho rozsahu vzhľadom na to, že tá zrážanlivosť krvi je slabšia. Pán Š. bol na liečbu nastavený správne, lebo pri pitve a ani predtým počas hospitalizácie, neboli zistené také nálezy, ktoré by svedčili preto, že tá zrážanlivosť krvi by bola neprimerane ovplyvnená, lebo inak by vznikli aj iné krvácania na rôznych iných miestach a takéto zistené neboli. Zranenia u poškodeného vznikli nárazom záhlavovej časti hlavy na podložku a takéto zranenia môžu vzniknúť, či je to na lúke, či na rovine, či na roli. V prípade, ak by poškodený v predmetnom čase utrpel zranenie, a to hematóm v oblasti hrudníka, nebolo by toto zranenie zistiteľné v čase pitvy, aj keď nebolo objektivizované v lekárskych nálezoch. Pri vypracovaní znaleckého posudku nemal k dispozícii záznam z RZP. Vychádzal zo záznamu z neurologickej ambulancie, kde tento záznam RZP bol uvádzaný, a oni mu ho z tohto záznamu citovali. Konkrétny záznam z RZP k dispozícii nemali, k dispozícii mali len čiastkovú zdravotnú dokumentáciu pacienta, tú, ktorú v posudku odcitovali a súčasťou tejto neboli záznam z RZP. Tento záznam musí byť uložený v KNsP Čadca a tiež v RZP, ktorá tento výjazd vykonala. V súvislosti s poskytnutou zdravotnou starostlivosťou Y. Š. musí existovať záznam RZP. Taktiež z každej hospitalizácie sa v každom zdravotníckom zariadení vedie podrobná zdravotnícka dokumentácia, kde sú zaznamenané všetky vyšetrenia a priebeh, a to každý jednotlivý deň, pričom ide o lekárske záznamy, ošetrovateľské záznamy. Zranenia, ktoré utrpel Y. Š. môžu vzniknúť aj pri samovoľnom - nezavinenom páde a môžu vzniknúť aj po sotení. Vo všeobecnosti, pokiaľ je človek sotený určitou intenzitou, ten pád môže byť potom prudší a náraz väčší, čo môže mať vplyv na rozsah vzniknutého poranenia. Pri páde dozadu môžu vzniknúť na tele zranenia takého charakteru, že padajúci môže, ale nemusí, dať napr. ruky smerom dozadu, aby pádu zabránil. Padajúci môže dať ruky dozadu aj pri nezavinenom, aj pri zavinenom páde, nedá sa to jednoznačne rozlíšiť. Žiadne iné zranenia v súvislosti s predmetným pádom nie sú v zdravotnej dokumentácii zaznamenané. Na otázku, či je pravdepodobná z medicínskeho hľadiska verzia svedkyne W. Š.j, uviedol, že je to jedna z možností. Nie je nevyhnutné, aby vždy pri sotení vznikol v oblasti hrudníka hematóm. Záleží to od intenzity sotenia, ako bolo sotenie vykonané, akým uchopením. Záleží to aj od oblečenia, má na to vplyv aj to, či má osoba viac, či menej vrstiev oblečenia. Najdôležitejšia je intenzita sotenia. Rozdiel je aj v tom, či človeka sotí rukami prudko celou silou, alebo či ho uchopí za šatstvo a následne potom sotí.

Podľa záverov znaleckého posudku MUDr. U. G. a MUDr. D. U., znalcov z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo zo dňa 19.02.2018, z nálezov zistených vonkajšou obhliadkou a pitvou a z objektívnych lekárskeho nálezov uvedených v zdravotnej dokumentácii poškodeného vyplýva, že Y. Š. bol dňa 20.10.2017 prijatý do KNsP Čadca s týmito poraneniami: zakrvácanie do podlebnicového priestoru nad ľavou pologuľou mozgu (akútny subdurálny hematóm) a pomliaždenie záhlavnej oblasti hlavy (bez porušenia integrity kože a viditeľného poranenia na koži). Podľa objektívnych lekárskeho nálezov uvedených v zdravotnej dokumentácii poškodeného vyplýva, že Y. Š. iné poranenia neutrpel. Poranenie hlavy so zakrvácaním do podlebnicového priestoru si vyžiadalo hospitalizáciu menovaného v zdravotníckom zariadení (KNsP Čadca), kde mu bolo toto poranenie pri príjme klinickými a zobrazovacími vyšetreniami diagnostikované. Y. Š. bol hospitalizovaný na traumatologickom oddelení po zhodnotení celkového zdravotného stavu a rozsahu vnútrolebkového poranenia, bol indikovaný konzervatívny postup liečby. Stav pacienta bol stabilizovaný, boli mu realizované opakované kontrolné CT vyšetrenia mozgu, na ktorých nebola progresia vnútrolebkového poranenia. Rovnako stav vedomia sa nezhoršoval. Dňa 31.10.2017 bolo vykonané kontrolné CT vyšetrenie, pri ktorom bola zistená progresia vnútrolebkového zakrvácania a u pacienta bola diagnostikovaná zhoršená kvalita vedomia. Pre tento nález bol Y. Š. prevezený do FNsP Žilina, kde mu bol podlebnicový krvný výron operačne odstránený. Po operácii u pacienta pretrvávala porucha vedomia. Pooperačným CT vyšetrením zistené len zvyškové zakrvácanie a opuch mozgu, bez indikácie k ďalšej operačnej intervencii. Následne bol prevezený do KNsP Čadca. Hospitalizovaný na OAIM, u pacienta pretrvávala porucha vedomia. Bolo pokračované v komplexnej liečbe. Dňa 06.11.2017 mu bola pre potrebu umelej pľúcnej ventilácie urobená tracheostómia (chirurgicky vytvorený otvor na prednej ploche krku so zavedením kanyly do priedušnice). Dňa 08.11.2017 bol preložený na traumatologické oddelenie, jeho stav bol nezmenený s

miernym zlepšením úrovne vedomia. Pre problémy s príjmom potravy bola realizovaná implantácia PEG (cez prednú brušnú stenu do žalúdka zavedená sonda na zabezpečenie výživy). Napriek starostlivosti a liečbe sa u pacienta vyvinul zápal pľúc. Dňa 24.11.2017 bol preložený na oddelenie dlhodobých chorých k pokračovaniu liečby a rehabilitácii. Tu bol pacient imobilný, bez verbálneho kontaktu, so zvýšenými zápalovými hodnotami. Pacient bol odsávaný, polohovaný. Napriek komplexnej liečbe došlo k vyčerpaniu biologických rezerv organizmu a dňa 29.11.2017 o 07:15 hod. Y. Š. zomrel. Bezprostrednou príčinou smrti Y. Š. bolo kardio-respiračné zlyhanie (zlyhanie činnosti srdca a dýchania) pri imobilizačnom syndróme so zápalom pľúc, zápalom dýchacích ciest a dekubitmi (preležaninami), z ktorých sa vyvinul u imobilného pacienta s poruchou vedomia po vnútrolebkovom poranení. Smrť Y. Š. teda nastala v priamej príčinnej súvislosti so zisteným vnútrolebkovým poranením. K zhoršeniu zdravotného stavu v súvislosti s predmetným poranením hlavy došlo dňa 31.10.2017, kedy na podklade zhoršenia vedomia a progresie vnútrolebkového poranenia, bol menovaný prevezený do FNsP Žilina, kde mu bol podlebnicový krvný výron operačne odstránený. Smrť Y. Š. nastala v priamej príčinnej súvislosti s vnútrolebkovým poranením, ktoré utrpel pri páde a náraze zadnej plochy hlavy na tvrdú nepohyblivú podložku dňa 19.10.2017 v meste Č., časť F..

Na č.l. 3-4 spisu sa nachádza zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 21.10.2017, ktoré podala Y. Š. na Š. O. v súvislosti so skutkom, ktorý je predmetom obžaloby.

Na č.l. 48-51A spisu sa nachádza uplatnenie nároku na náhradu škody poškodenej Y. Š., podané prostredníctvom splnomocnenca dňa 07.11.2018, v zmysle ktorého poškodenej vznikla majetková škoda, ktorú si uplatnila vo výške 1.232,30 €, pričom táto suma pozostáva z pohrebných nákladov a zároveň si poškodenej v tomto konaní uplatňuje aj nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,-€. K uplatnenému nároku na náhradu škody priložila doklady o vynaložených nákladoch v súvislosti s pohrebom nebohého poškodeného Y. Š..

Na č.l. 134-144 spisu sa nachádza zápisnica o obhliadke miesta činu zo dňa 23.05.2018. Miestom ohliadky je časť Č. - F.Q. J. O., kam sa príde po štátnej ceste od bránky rodinného domu č. XXXX na pozemok popred rodinný dom, ktorý je rovinatý. V prednej časti je udržiavaný trávnik. V ďalšej časti je hospodárska časť. Pozemok je oplotený štekovým plotom. Za plotom je vidieť na miesto činu. Po príchode k plotu je vidieť potok tečúci poza plot, ktorý tečie sprava doľava. V pravej časti tečie tesne okolo plota, v ľavej časti vytvára pozemok v tvare trojuholníka. Od plotu vľavo je bránka na pozemok za plotom. Vstupná bránka je drevená otvárajúca sa smerom na pozemok dopredu. Pozemok je v tvare trojuholníka. Po ľavej strane je plot súkromnej záhrady, dopredu hranicu tvorí potok. Po prejení cez bránku je dĺžka pozemku k potoku 3,5 metra. Pred potokom sú 5 kusov mladý strom smreka. Trojuholníkový pozemok tvorí lúka, teda pozemok porastený trávou. Tráva je súvisle porastená, nevidieť žiadne kamene. V čase ohliadky miesta činu je trávnik pokosený. Pri ohliadke sú prítomní Y. Š.E. a svedok O., ktorí ukazujú, kde stál Y. Š. v čase skutku.

Podľa záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby - RZP KNSP Čadca zo dňa 20.10.2017 (č.l. 39), kde okrem iného je uvedené k ošetreniu Y. Š., že : „včera v poobedných hodinách ho (Y. Š.oQ.) podľa slov manželky sotil sused a pacient celou váhou spadol na záhlavie (t.č. bez viditeľných zranení). O 22:00 hod. bol slabý a po polnoci zvracal, 2x žal.obsah, pomočil sa, podefekoval.“ V kolónke diagnóza, okrem iného, je uvedené „porucha reči bez viditeľných zranení“.

Podľa lekárskej správy KNSP Čadca, ambulancia úrazovej chirurgie zo dňa 20.10.2017 Y. Š. má stanovenú diagnózu: povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, druh poranenia bližšie neurčený, pacient privezený RZP, údajne, podľa manželky, včera napadnutý susedom. Spadol na záhlavie. RTG negatívne. V noci zvracal 2x, má poruchu reči, pomočil sa a podefekoval.

Podľa príjmovej správy KNSP Čadca, OÚCH - JIS zo dňa 20.10.2017, čas príjmu 06:38 hod., u Y. Š. je stanovený objektívny nález: SPG pri vedomí, verbálny kontakt sa nedá naviazať, bez lateralizácie, hlava bez známok vonkajšieho poranenia, izokoria uší a nos bez výtoky, C chrbtica neoponuje, LU nehmatne, hrudník pevný nebolestivý, dýchanie vezikulárne bez oslabenia, dýcha spontánne, spadol včera na záhlavie poobede, je slabý, vracal, pomočil sa a podefekoval. Neurológ CT dľa nálezu, príjem na JIS.

Podľa správy Mestského úradu Č., oddelenie organizačno- administratívne, obžalovaný je ženatý. Za posledných päť rokov sa nenachádza v evidencii priestupkov Mestského úradu Č. a nebol Mestskou políciou Č. riešený v blokovom konaní.

Podľa odpisu registra trestov GP SR obžalovaný má v ňom dva záznamy. V oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Posledný záznam je z roku 1993.

Podľa správy MVSR, OR PZ Č., OO PZ, obžalovaný po 21.02.2019 nespáchal žiadny trestný čin, ani priestupok.

Po skutkovej stránke vykonaným dokazovaním s prihliadnutím na právny názor krajského súdu, ktorým je okresný súd viazaný, bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný Š. O. dňa 19.10.2017 v čase okolo 16:15 hod., v Č., časť F., u F., okr. Č., na voľne prístupnej parcele CKN XXXX po prechádzajúcom spore o hranice parcely, sotil rukou do prednej časti tela oproti stojaceho Y. Š., nar. XX.XX.XXXX. Y. Š. následkom tohto sotenia spadol zo stoja smerom dozadu na chrbát a hlavu a hlavou sa udrel o zem, pričom utrpel zranenia: zakrvácanie do podlebnicového priestoru nad ľavou pologuľou mozgu - akútny subdurálny hematóm a pomliaždenie záhlavnej oblasti hlavy bez porušenia integrity kože a viditeľného poranenia na koži, na následky ktorých zranení dňa 29.11.2017 zomrel. Obžalovaný spáchanie skutku počas celého konania popieral. Je však usvedčený nepriamymi dôkazmi, a to výpoveďou svedkyne poškodenej Y. Š. a výpoveďou svedkyne W. Š.. Svedkyňa poškodená Y. Š. bola prítomná v čase slovného konfliktu medzi poškodným a obžalovaným, no moment fyzického kontaktu medzi obžalovaným a poškodným priamo nevidela. Poškodného videla už len ležať na zemi. Pomohla mu vstať, následne poškodný svedkyňi poškodenej asi trikrát povedal „ja si to s tou k...vybavím, čo ma má on čo štúrať na mojom pozemku“. Podľa svedkyne poškodenej štúriť znamená sotiť. O štúrení následne poškodný hovoril aj neskôr svojej dcére W. Š., kedy s odstupom niekoľkých hodín svedkyňi tvrdil, že bol obžalovaným sotený. Poškodný jej ukazoval, ako ho obžalovaný sotil a ako ho chytil za oblečenie v oblasti hrudníka. Viackrát jej popísal podrobne ako k soteniu došlo. Podľa záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby zo dňa 20.10.2017 (č.l. 208) svedkyňa poškodená o sotení povedala aj privolaným záchranárom. V uvedenom zázname sa nachádza vyjadrenie „včera v poobedných hodinách ho podľa slov manželky sotil sused a pád. Celou váhou spadol na záhlavie“. V zázname o zhodnotení zdravotného stavu osoby zo dňa 20.10.2017 sa, okrem iného, v kolónke diagnóza nachádza aj vyjadrenie „porucha reči“. Z uvedeného teda vyplýva, že svedok poškodný s privolanými záchranármi už nekomunikoval. S týmto komunikovala manželka poškodného. Z výpovede svedkyne poškodenej ďalej vyplýva, že s poškodným už v nemocnici nekomunikovala, len sa pozeral. Stav bol stále horší, volala aj políciu, prišli aj oni za manželom, ale už sa s ním nerozprávali. Z vykonaného dokazovania teda vyplýva, že okrem svedkyne poškodenej Y. Š. a svedkyne W. Š., poškodný Y. Š. s nikým po predmetnom skutku nekomunikoval a nikomu sa nevyjadril, akým spôsobom došlo k predmetnému skutku. Ostatní svedkovia, a to Š. O., O. Q., U. Q., sa ku skutku nevedeli vyjadriť, resp. neboli priamym svedkom toho, ako poškodný Y. Š. spadol na zem. Znaleckým dokazovaním a výsluchom znalca bolo nepochybne preukázané, že pád poškodného v predmetný deň bol v priamej príčinnej súvislosti s jeho smrťou. Podľa znaleckého posudku z charakteru zistených poranení hlavy nebolo možné jednoznačne určiť, či pád, pri ktorom vznikli predmetné poranenia hlavy, bol alebo nebol zavinený inou osobou. V konaní boli teda prezentované dve skupiny dôkazov, a to výpoveď obžalovaného, ktorý spáchanie skutku popiera a výpoveď svedkyne poškodenej Y. Š. a svedkyne W. Š., ktoré obžalovaného zo spáchania skutku usvedčujú. Súd tieto dôkazy hodnotil z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti, a to každý dôkaz jednotlivo, ale zároveň i v ich súhrne. Pri hodnotení výpovede svedka súd skúmal, či je logická, či sa svedok neodchyľuje od svojej prvej skoršej predchádzajúcej výpovede. Pravdivosť tvrdení svedka posudzoval aj z hľadiska jeho osoby a zistenia, či má motív uvádzať nepravdu. Nemožno opomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky i právne musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak. Po uvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, súd podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, že vierohodná je skupina dôkazov usvedčujúca obžalovaného zo spáchania predmetného skutku, teda vierohodné sú výpovede svedkyne poškodenej Y. Š. a svedkyne W. Š.. Hoci ide o osoby blízke poškodnému, ide o manželku a o dcéru poškodného, súd nezistil, že by mali motív krivo svedčiť. Hoci poškodný nebol z dôvodu svojho nepriaznivého zdravotného stavu vypočutý pred orgánmi činnými v trestnom konaní, ani pred súdom, jeho verziu však uviedol svojej manželke a dcére a tieto následne reprodukovali to, čo im poškodný uviedol. Vierohodnosť svedkyne poškodenej Y. Š. a svedkyne W. Š. nebola v priebehu konania ničím spochybnená. Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného, túto

súd vyhodnotil ako nevierohodnú, účelovú v snahe vyhnúť sa trestno-právne mu postihu. Jeho výpoveď bola vyvrátená práve výpoveďami svedkyne poškodenej Y. Š. a svedkyne W. Š., ktoré od začiatku vypovedali, že im poškodený uviedol, že bol soteny. V priebehu celého konania si na tejto skutočnosti zotrvali, svoju výpoveď nemenili. Súd teda prehodnotil dôkazy, ktoré boli doteraz v konaní pred súdom vykonané a s poukazom aj na vyslovený právny názor rozhodol o vine obžalovaného.

Po právnej stránke súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., lebo obžalovaný inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, a spáchal taký čin na chránenej osobe. Objektom tohto trestného činu je ľudský život. Tento trestný čin, na rozdiel od jednotlivých foriem vraždy a zabitia, už vo svojom základe je nedbanlivostným trestným činom, teda páchatel' tohto trestného činu nemal v úmysle iného usmrtiť, ani mu spôsobiť akúkoľvek ujmu na zdraví, ale napriek tomu, hoci z nedbanlivosti, inému spôsobil smrť. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek a zo subjektívnej stránky sa vyžaduje nedbanlivosť. Podľa § 142 ods. 2 Tr. zák. smrťou sa rozumie biologická smrť mozgu (cerebrálna smrť). Za okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby trestu odňatia slobody sa považuje v tomto prípade to, že páchatel' spáchal čin na chránenej osobe. V zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku. S poukazom na § 127 ods. 3 Tr. zák. hranicou pre osobu vyššieho veku je 60 rokov fyzického veku, pričom poškodený v čase skutku mal 78 rokov.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd v prípade obžalovaného nezistil žiadnu príťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť, ktorá by mala vplyv na výšku zákonom určenej trestnej sadzby. Pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere dva roky až päť rokov. Súd uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere dvoch rokov. Prihliadal pritom na okolnosti, za ktorých ku spáchaniu predmetného skutku došlo. Nemožno neprihliadať na to, za akých okolností došlo ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným. Určitý podiel viny na celej situácii mal aj nebohý poškodený, ktorý kvôli pozemkovému sporu, bezprostredne pred skutkom, vytrhával zo zeme kolíky, ktoré vytyčovali hranice pozemku, pričom tieto boli umiestňované na základe toho, ako ich určil geodet. Rovnako treba prihliadať na to, že ku skutku, resp. jeho následku zo strany obžalovaného nedošlo úmyselne, ide o nedbanlivostný trestný čin s nezvratiteľným následkom. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody možno podmiennečne odložiť a určil mu skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, v priebehu ktorej bude môcť obžalovaný svojím správaním preukázať, že výkon uloženého trestu odňatia slobody nebude potrebný. Uložený trest považuje súd na dosiahnutie preventívneho, aj represívneho účelu trestu za postačujúci a spravodlivý.

Svedkyňa poškodená Y. Š. sa v priebehu konania riadne pripojila ku konaniu o náhradu škody a na hlavnom pojednávaní navrhla zaviazat' obžalovaného nahradiť jej škodu vo výške 497,25 € z titulu pohrebných nákladov a nemajetkovú ujmu v sume 15.000,- €. Z listinných dôkazov, a to z dodacieho listu dodávateľa - pohrebná služba B., s.r.o. zo dňa 05.12.2017, (č.l. 50) vyplýva, že pohrebné náklady predstavovali sumu 497,25 €. K nemajetkovej ujme vo výške 15.000,- € poškodená uviedla, že celá udalosť jej strašne zle urobila na zdraví, má zdravotné problémy chodí po rôznych vyšetreniach. S manželom žili v spoločnej domácnosti, žila s nimi aj dcéra. Manžel dovedty všetko robil v záhrade. Teraz si to musia robiť samé a pýtať si na pomoc iných ľudí. Dcéra z toho dostala taký šok, že jej vypadávali celé chumáče vlasov, asi to bolo psychického pôvodu. Manžel mal 78 rokov keď zomrel, boli spolu manželia od roku 1964. Mali spolu dve deti, syn im zomrel, zostala im dcéra, ktorá je slobodná, má 51 rokov. Tým, že manžel zomrel, je na tom aj finančne škodná, dostáva vdovský dôchodok okolo 120,- - 130,-€, predtým mala dôchodok cca 450,- €. S dcérou to finančne zvládajú.

V prvom rade treba uviesť, že v trestnom konaní si poškodená, manželka nebohého Y. Š., riadne a včas uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do ich súkromia a rodinného života, ku ktorému došlo smrťou jej manžela v dôsledku protiprávneho konania obžalovaného.

Podľa § 287 ods. 1 veta prvá Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým inému spôsobil škodu uvedenú v § 46 ods. 1 uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Podľa § 46 ods. 1 veta prvá Tr. por. poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda, alebo boli porušené, či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. por. poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Vzhľadom na definíciu pojmu škoda (§ 46 ods. 1 Tr. por.) povinnosť rozhodnúť o jej náhrade v odsudzujúcom rozsudku, ak bol jej nárok riadne uplatnený, sa vzťahuje na škodu majetkovú, morálnu aj inú, aj na porušenie, či ohrozenie iných zákonných práv alebo slobôd poškodeného s tým, že pojem „morálna škoda“ vo vzťahu k škodlivému následku spôsobenému úmyselným násilným trestným činom, treba v prípade smrti vykladať v súlade s výkladom pojmu „nemajetková ujma“ v občianskom konaní.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody v adhéznom konaní je nutné rešpektovať hmotnoprávne ustanovenia osobitných predpisov, na ktorých je uplatnený nárok založený, a ktorými sa tiež aj riadi. Tieto predpisy špecificky upravujú vznik nároku na náhradu škody, jeho obsah a rozsah, spôsob náhrady. Potom aj pri rozhodovaní o neoprávnených zásahoch do osobnostných práv a právnych prostriedkov nápravy sa rozhoduje podľa § 11 Občianskeho zákonníka a nasledujúce.

Podľa § 11 O.z. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 O.z. fyzická osoby má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 O.z. pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 O.z. výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

S poukazom na vyššie uvedené je potrebné uzavrieť, že ustanovenie § 11 a nasledujúce O.z., poskytujú právny základ nároku na náhradu nemajetkovej - i materiálnej ujmy spôsobenej jednotlivcovi usmrtením jeho blízkej osoby. Rešpektovanie súkromného života musí zahŕňať do určitej miery aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami. Súčasťou súkromného života je život rodiny, zahrňujúci i vzťahy medzi blízkymi príbuznými, hlavne vzťahy sociálne a morálne. Je nepochybné, že úmrtie blízkej osoby predstavuje závažný zásah do práva na súkromie dotknutej fyzickej osoby ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej sa poškodená domáha v prejednávanej veci, môže súd podľa § 13 ods. 2 O.z. priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne, zákon tu ustanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá bude splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu, existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie, alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú, pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase, v tej istej situácii vnímala aj každá iná fyzická osoba. Výšku náhrady tohto zadosťučinenia

určil súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy, a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Zadosťučinenie má byť primerané. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vecou úvahy súdu, ktorý sa musí pri tejto úvahe riadiť dvoma v zákone taxatívne stanovenými kritériami (§ 13 ods. 3 O.z. - závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo), a z týchto musí pri svojom rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vychádzať.

Okresný súd dospel k záveru, že konaním obžalovaného, ktorým naplnil skutkovú podstatu prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. došlo k neoprávnenému zásahu do práva poškodenej Y. Š., manželky nebohého poškodeného Y. Š. na ochranu osobnosti, konkrétne k zásahu do práva na súkromie ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby, ktorému poskytuje ochranu § 11 O.z. Rodinný život zahŕňa okrem iného vzťahu medzi najbližšími rodinnými príslušníkmi (deťmi, rodičmi, prarodičmi) bez ohľadu na skutočnosť, či spolu trvale žijú alebo nie a protiprávne narušenie týchto rodinných vzťahov predstavuje neoprávnený zásah do práva na rodinný a súkromný život. V tomto konkrétnom prípade, tento zásah predstavovaný smrťou manžela poškodenej, okresný súd videl mimoriadne významným, veľmi hlbokým a nereparovateľným. Poškodená Y. Š. s nebohým poškodeným Y. Š. tvorili manželský pár od roku 1964. Vytvorili spolu fungujúcu rodinu, mali spolu dve deti, z ktorých syn už zomrel a dcéra žila doposiaľ s nimi v spoločnej domácnosti. Nebohý poškodený Y. Š., aj napriek vysokému veku (78 rokov), až do svojej smrti bol rodine oporou, pomáhal a robil všetky práce v záhrade, vždy sa mohli na neho v tejto oblasti spoliehať. Ich rodina bola plne funkčná. Boli medzi nimi vytvorené silné citové väzby. V dôsledku jeho smrti poškodená Y. Š. spolu so svojou dcérou W. Š. stratili mužskú pomoc v rodine. V prípade potreby musia žiadať o pomoc iných ľudí. V dôsledku smrti nebohého poškodeného sa poškodenej Y. Š. výrazne zhoršil zdravotný stav, a rovnako táto strata mala nepriaznivý vplyv aj na zdravie dcéry nebohého poškodeného. V neposlednom rade sa zhoršila aj ich finančná situácia. Tragická smrť manžela poškodenej pri konflikte, ktorý zavinil obžalovaný, zásadným spôsobom zasiahla do ich života a nenávratne poprethávala doterajšie silné citové väzby, v dôsledku čoho poškodená stratila možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život so svojím manželom a rovnako túto možnosť stratila aj dcéra nebohého poškodeného, ako najbližšie rodinné príslušníčky. Zároveň poškodená utrpela hlbokú citovú ujmu, ktorú prežíva človek, ktorý stratí svoju najbližšiu osobu. V tomto prípade žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa ustanovenia § 13 ods. 1 O.z. by v danom prípade nepostačovala k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane poškodenej. Pri určení peňažnej náhrady súd prihliadal na smrteľný následok vzniknutý v dôsledku protiprávneho konania obžalovaného, ktorý je nezvratný. Rovnako aj na dôsledky, ktoré smrť nebohého poškodeného spôsobili u jeho najbližších. Účelom finančného zadosťučinenia je do istej miery kompenzovať emocionálne útrapy spôsobené poškodenej smrťou jej manžela. Rovnako súd prihliadal aj na okolnosti daného prípadu, za ktorých došlo k porušeniu práva. Práve s poukazom na tieto okolnosti súd návrh poškodeného znížil z požadovanej sumy 15.000,- € na sumu 10.000,- €. Niet pochyb o tom, že ku konfliktu medzi obžalovaným a nebohým poškodeným došlo kvôli majetkovému sporu. Obžalovaný a nebohý poškodený mali medzi sebou vzájomný konflikt. Nebohý poškodený pred prejednávanej skutkom prispel k tejto situácii, keď vyberal kolíky označujúce hranice pozemkov. Zo strany obžalovaného teda nešlo o konanie, ktorému by neprechádzal nejaký konflikt. Nešlo o úmyselné konanie, ktorým by chcel spôsobiť smrť nebohého poškodeného, resp. mu iným spôsobom fyzicky ublížiť. Nebohý poškodený, okrem jediného fyzického kontaktu, inak fyzicky napadnutý nebol. Išlo o nešťastnú náhodu s nezvratiteľným následkom. Pri vzniku následku spolu pôsobili viaceré príčiny (konanie obžalovaného, konanie nebohého poškodeného). Určená výška náhrady nemajetkovej ujmy v žiadnom prípade nie je finančným ohodnotením ľudského života. Účelom tohto finančného zadosťučinenia je do istej miery kompenzovať emocionálne útrapy poškodenej, vyvolané smrťou manžela. Určitou satisfakciou, na ktorú nemožno zabúdať, je aj odsúdenie obžalovaného v rámci trestného konania. Súd o priznaní nemajetkovej ujmy rozhodol v rámci trestného konania, aby aj s poukazom na citové útrapy spôsobené poškodenej, na jej vek, sa poškodená nemusela v rámci civilného konania domáhať opätovne tohto zadosťučinenia. Rovnako tak súd poškodenej z titulu náhrady škody priznal aj náklady spojené s pohrebom, ktoré si poškodená riadne uplatnila vo výške 497,25 €.

S poukazom na vyššie uvedené preto súd rozhodol o nároku poškodenej tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal taký čin na chránenej osobe

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať o d v o l a n i e do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Čadca ku Krajskému súdu Žilina. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolyvanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak jej jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.